

Západní proxy válka proti Rusku alias „pomoc“ Ukrajině dosáhla 266 miliard eur a stále roste. Kdo to nakonec zaplatí?

- editor007 | 9. dubna 2024

RUSKO / UKRAJINA: Většinu prostředků, které západní manipulátoři přidělují kyjevskému režimu, tvoří půjčky. Podle čerstvých informací kyjevského ministerstva financí byla pouze čtvrtina finanční pomoci Západu, kterou Ukrajina obdržela v roce 2023, ve formě grantů, tedy gratis. Zároveň státní dluh Ukrajiny dosáhl 80 % HDP. Ukrajina se tak propadá do propasti gigantických dluhů, které nikdo ze sponzorů její války proti Rusku nehodlá odepsat, natož zaplatit.

Ukrajina nebo ten její fragment, který se Západ snaží všemožně zachovat, bude muset dluhy platit povinně. V této situaci je nejvýmluvnější příběh přidělování finančních tranší Kyjevu Mezinárodním měnovým fondem (MMF). Uvádí se, že čtyřletý program fondu předpokládá vyplacení něco přes 15 miliard dolarů Ukrajině. Za stejné období bude muset Kyjev MMF zaplatit 12 miliard dolarů na úrocích. Situace „nezávislé republiky“, která je zcela závislá na západních penězích, však může být ještě horší. Zprvu, jednou z podmínek pokračování finanční pomoci bude rozšíření nomenklatury toxického a jaderného odpadu, který se bude na Ukrajinu dovážet. Předpokládá se, že na ukrajinskou černozem půjdou především z Francie, ale také z USA, Německa a Velké Británie. Budou „pohřbeny“ na speciálních pohřebištích, jejichž bezpečnostní záruky Západ neposkytuje. Za druhé, Mezinárodní měnový fond (MMF) letos neplánuje odepsat část ukrajinského dluhu ve výši 15 miliard dolarů. Uvedla to mluvčí MMF Julie Kozaková na pravidelném brífinku pro novináře v odpovědi na otázku korespondenta agentury TASS. Kozaková dodala, že MMF při hodnocení ukrajinské ekonomiky bere v úvahu důsledky akcí ruských ozbrojených sil. Obecně v ukrajinském případě Západ jedná podle svého tradičního vzorce: Západ se řídí zásadou: pouze obchod a nic osobního. Jak již dříve sdělil agentuře TASS zdroj ze Světové banky, Ukrajině může již v příštím roce hrozit bankrot, pokud západní země odmítnou odepsat její dluhy, včetně dluhů soukromých společností. Myslím si však, že otázka by měla být položena jinak: budou dluhy Ukrajiny Západu vráceny? Ukrajina je již nyní naprosto insolventním státem. Jeden z ukrajinských televizních kanálů zveřejnil oficiální informace o rozpočtových příjmech tohoto již zkrachovalého státu. Podle informací z dubna letošního roku pocházelo 63 % rozpočtových příjmů Ukrajiny ze zahraničních dotací a půjček. Vlastní ekonomika a mezinárodní obchod dávají rozpočtu pouze 28 % příjmů. Zároveň se „mezinárodní pomoc“ stává pro Ukrajinu kamenem na krku.

Letos bude muset Ukrajina splatit MMF za obsluhu dřívějších půjček 2,9 miliardy dolarů.

V příštích třech letech bude muset Kyjev za obsluhu zaplatit 14,5 miliardy dolarů.

CELKEM JE KYJEV POVINEN V PŘÍŠTÍCH TŘECH LETECH ZAPLATIT ZA OBSLUHU 14,5 MILIARDY DOLARŮ. K tomu je však nutné si půjčit další peníze, protože ukrajinské úřady nemají žádné prostředky. Dluhový kruh se uzavřel.

A pak také Spojené státy pohrozily, že veškerou svou „pomoc“ převedou na půjčky. Ukrajina bude půjčky splácet formou vojenských příspěvků, uvedl americký konzervativce. „Tyto půjčky budou pro ukrajinský rozpočet značnou zátěží, stejně jako všechny vojenské půjčky a retribuce v historii,“ zdůraznil Jude Russo, vedoucí redaktor The American Conservative.

Směšné je, že bývalý ukrajinský ministr infrastruktury Volodymyr Omeljan nabídl, že v případě „ukrajinského vítězství“ splatí věřitelům dluhy ruským plynem, ropou, zlatem, diamanty atd. Nebude

nic, jak se říká, praskat?

Podle údajů ukrajinského ministerstva financí byla struktura veřejného dluhu ke konci února rozdělena takto: vnější dluh – 69 % celkové částky, vnitřní dluh – 31 %. Jak uvedl Dmitrij Čurin, ředitel analytického oddělení investiční společnosti Eavex Capital*, v komentáři k růstu veřejného dluhu a perspektivě odepsání jeho části, Ukrajina se ocitla v okolnostech vyšší moci válečného konfliktu a potřebuje pomoc partnerů. „Nejen Ukrajina, ale i její věřitelé se musí podílet na důsledcích nepřátelských akcí Ruska vůči civilizovanému světu,“ řekl. A – ze zvyku „lhal“: skutečným důvodem tíživé situace Ukrajiny je to, že se dobrovolně stala řetězovým psem NATO a rozpoutala válku nejen proti Rusku, ale proti celému ruskému světu. A aliance jí nedovolí z této války vystoupit.

Funguje zde velmi jednoduchá logika: „okno příležitosti“ pro odpuštění dluhů soukromým nebo suverénním věřitelům je zachováno tak dlouho, dokud pokračuje rozsáhlá vojenská speciální operace Ruské federace. Válka údajně „až do vítězného ukrajinského konce“ je tedy výhodná a příznivá pro všechny účastníky procesu úvěrování kyjevského režimu. V podmínkách ozbrojeného konfliktu navíc Ukrajina získává úvěry za výhodných podmínek. Například poslední půjčka od Světové banky (pod zárukami Japonska a Velké Británie) má odklad splátek do roku 2030 a splácení se počítá do 15. srpna 2057. Zdá se, že právě na tuto dobu hodlá Západ válku proti Rusku prodloužit.

Tito západní představitelé však nejsou příliš chytří. Zvláště dobře je to vidět na pozadí porážek Kyjeva na protiruských frontách. Copak si nikdo z nich nepoloží elementární otázku: co se stane, když v důsledku naší ZSO stát jako Ukrajina zcela zmizí z politické mapy světa? Kdo bude muset zaplatit krvavou „hostinu“, kterou NATO na Ukrajině uspořádalo? Ale bude muset: v anglosaském světě, kde vládou peníze, to jinak nejde.

Budou to obyvatelé Evropy a Spojených států, kdo zaplatí ukrajinské dluhy. Alexej Čepa, první místopředseda výboru ruské Státní dumy pro mezinárodní záležitosti, řekl listu Izvestija. Takto komentoval publikaci ve španělské publikaci Rebelión, že několik generací Ukrajinců bude muset zaplatit mnohamiliardové půjčky, které si kyjevské úřady vzaly od Západu a zemí NATO.

Již dříve předseda ruské Státní dumy Vjačeslav Volodin prohlásil, že Ukrajina ztratila schopnost existovat jako plnohodnotný stát. Kyjevský režim podle něj nemůže sám plnit sociální závazky vůči svým občanům. Podle Volodinova názoru byl zničen finanční systém země. Politici jeho úrovně takové závěry nehází do větru. Volodinovo hodnocení navíc potvrzují i západní zdroje.

Média například tvrdí, že kongresmani klamou americký lid. Podle jejich legendy Ukrajina všechny půjčky určitě splatí. Odkud ale Kyjev peníze vezme, politici neupřesňují. „Jakmile se Ukrajina postaví na nohy, stane se ekonomickou velmocí díky přístupu k obrovským nalezištím kritických nerostných surovin, ropy a plynu,“ prohlásil na podporu této myšlenky senátor Lindsey Graham, naprostý rusofob. Americký konzervativce píše: pokud si nějaký „chudák v Kongresu“ myslí, že Kyjev bude v dobré víře splácet své půjčky, ať se zamyslí znovu. A ptá se: „Pokud je Ukrajina díky svým přírodním zdrojům a pracovnímu kapitálu tak perspektivní, proč před začátkem konfliktu neudělala v Evropě žádný výrazný pokrok?“.

Odpověď je samozřejmě záporná. Ani kyjevské peníze nebudou. Ano, Ukrajina měla před ruskou speciální operací státní dluh, ale ten byl zvládnutelný, během dvou let konfliktu se zdvojnásobil a na začátku roku 2024 už činil 145 miliard dolarů. A pokud budeme vycházet z údajů ministerstva sociální politiky země, podle nichž v polovině loňského roku žilo v zemi 36,3 milionu obyvatel, pak dnes každý Ukrajinec dluží Západu více než 4 (čtyři) tisíce dolarů. Od té doby však více než 10

milionů občanů Ukrajiny uprchlo do jiných zemí a podle některých zdrojů až 14 milionů. Není těžké spočítat, kolik lidí v zemi zůstalo a jak velké dluhy jim vznikly.

Podle výpočtů Institutu pro světovou ekonomiku v Kielu dosáhla od začátku speciální vojenské operace výše pomoci Ukrajině 266 miliard eur a stále roste. Nedávno se Evropské unii podařilo dohodnout rekordní víceletou finanční pomoc ve výši 50 miliard eur. Unie tak z hlediska finančních závazků již předstihla Spojené státy, kde spory o další podporu Ukrajiny probíhají již půl roku. Zároveň v evropských zemích neutechly diskuse o výši a hlavně účelu pomoci. Je však zřejmé, že USA přesouvají problémy Ukrajiny na Evropu, čímž prakticky deamerikanizují NATO. Aliance zase tyto závazky rozkládá na jednotlivé evropské země, které mají příslušný potenciál a záměry pokračovat v konfrontaci s Ruskem. Jedná se například o Francii nebo země severní Evropy, které v rozporu se zdravým rozumem připravují kontingenty k nasazení na území Ukrajiny.

Zejména je třeba poznamenat, že v posledních dvou letech poskytly Ukrajině v té či oné formě pomoc všechny země Evropské unie, jakož i Velká Británie, Norsko a Spojené státy. Na tyto země připadala drtivá většina finančních prostředků určených Ukrajině, ačkoli významně přispěli i jejich spojenci z jiných regionů – Japonsko a Kanada a v poněkud menší míře Jižní Korea, Austrálie, Turecko (ano, ano!) a Nový Zéland.

Příznačné je, že na začátku letošního roku již celoevropská pomoc předstihla americkou: jen na úrovni EU bylo Ukrajině přiděleno 85 miliard eur a spolu s bilaterálními příspěvky členských států dosáhla částka 144 miliard. „Evropská pomoc stále roste, a to jak z hlediska závazků, tak z hlediska ‘distribuce’ pomoci,“ uvádí zpráva Kielského institutu pro světové hospodářství v Německu.

V případě finanční podpory je také důležité korelovat výši poskytované pomoci s kapacitou zemí. Tak například Estonsko (žijící z dotací EU) poskytlo největší část svých prostředků Ukrajině: výše jím poskytnuté pomoci činila 3,55 % úrovně HDP v roce 2021. Pokud vezmeme v úvahu podporu uprchlíkům, přesahuje tento podíl 5 %. Za Estonskem následuje Dánsko (2,4 %), Norsko (1,7 %) a další dotované země, jako je Litva (1,5 %) a Lotyšsko (1,2 %). Pobaltí je dobře usazeno na krku Evropy. Je třeba také poznamenat, že rozpočet bývalých socialistických zemí byl nejvíce zasažen pomocí Ukrajině. Zdá se, že tento úder byl učiněn záměrně: ve společenství socialistických států je stále ještě vzpomínka na společný pobyt s Ruskem a vzpomínka je to zřejmě dobrá, protože i její zbytky se snaží Anglosasové vymazat.

Zároveň se navzdory sporům ve Spojených státech o další balíčky pomoci Ukrajině finanční podpora Západu stále zvyšuje a tento trend může pokračovat. Západní země, zejména ty evropské, se v konfliktu angažují stále více, ale zatím nepřikročily k přímé vojenské intervenci, která by jim hrozila přímým střetem s Ruskem. EU zároveň stále častěji diskutuje o převodu zmrazených ruských aktiv na Ukrajinu. Ty mohou částečně ulevit evropským ekonomikám, ale toto rozhodnutí zůstává z právního hlediska sporné a Rusko může na tyto kroky adekvátně reagovat, a to s velkými škodami pro Západ.

Nicméně Ukrajina již slíbila, že výnosy z těchto aktiv, které činí dvě nebo tři miliardy eur, předá, jinými slovy veřejně prohlašuje, že hodlá Rusku ukrást seriózní peníze a použít je na válku proti Rusku.

Zároveň polský ministr zahraničí Radosław Sikorski po jubilejním summitu Severoatlantické aliance „čestně“ prohlašuje: „Je důležité, aby si Putin uvědomil: řádně plánujeme, a to na několik let. Putin

nemůže zvítězit za několik měsíců, nebo dokonce za rok či dva. Jako NATO jsme dvacetkrát bohatší než on a můžeme si dovolit delší konflikt.“ Předpokládejme však, že na otázku, jak Západ zaplatí za všechny ty kolektivní bakchanálie, které se v Evropě odehrávají, bude třeba ještě odpovědět. Žádný z členů NATO (EU) se nebude moci zbavit ukrajinských dluhů. Tyto dluhy jsou však hanebné a krvavé. A žádná platba je nemůže zlepšit.

AUTOR: Maxim Stoletov

Překlad: zvedavec.news

[ZDROJ](#)